

Hamis csoda

Vannak, akik nem tudják összeegyeztetni a bizonyágtételek 1. kötetének 292. oldalán olvasható megállapítást a Pátriárkák és próféták 184. oldalán olvasható szavakkal. Ez a két rész azoknak a varázslóknak a tevékenységéről szól, akik Áron csodatettét utánozták, amikor kígyóvá változtatta a botot. A bizonyágtételekben ez olvasható: „A bűvészek képtelenek voltak utánozni az összes csodát, amelyet Isten vitt véghez Mózesen keresztül. Csak néhányat sikerült utánozniuk. A varázslók botjai ugyan kígyóvá váltak, de Áron botja elnyelte őket.” Ez az utolsó mondat, amely a kérdés középpontjában áll, ugyanazt mondja, mint a Biblia megállapítása: „Mind ledobták botjukat, s azok kígyóvá váltak. Áron botja azonban lenyelte a botjaikat.” (II. Móz. 7:12) A Pátriárkák és próféták című könyvben a következőket olvashatjuk: „A bűvészek azt a látszatot tudták kelteni, hogy varázslattal hasonló dolgokat művelnek, mint amit Isten tett Mózes és Áron keze által. Nem változtatták igazán kígyókká a botokat, hanem varázslattal, a nagy csaló segítségével azt a látszatot keltették, hogy meghamisítják Isten csodatetteit.” Ez a megállapítás, ahelyett, hogy ellentmondana az előbbinek, egyszerűen csak megmagyarázza azt. {5T 696.2}

A bizonyágtételekben nem fejtettem ki teljesen, amit mondani akartam. A 293. oldalon található mondatok azonban világosabbá teszik a kérdést: „A bűvészek nem kizárólag a maguk tudományára támaszkodtak, hanem uruk, az ördög hatalmára, aki lángésszel vitte végbe csaló tetteit: hamisította Isten csodáit. Mózes, Isten hatalma által, élő kígyóvá változtatta a botot. Sátán a varázslókon keresztül hamis csodát tett. Nem tudott élő kígyókat elővarázsolni, mert nem áll hatalmában, hogy teremtsen vagy életet adjon. Ez a hatalom egyedül Istené. Sátán azonban mindent elkövetett, amit csak tudott: hamisítvánnyal állt elő. Hatalma által, amelyet a varázslókon keresztül gyakorolt, azt a látszatot keltette, hogy a botok kígyókká váltak.” {5T 697.1}

Az a mondat, hogy kígyókká váltak, csupán azt jelenti, hogy úgy néztek ki, s a fáraó és udvara annak hitték azokat. Látszatra nem különböztek Mózes és Áron kígyójától. De az egyik valódi, a többi azonban csak hamisítvány volt. Az Úr az élő kígyóval elnyelte a hamis kígyókat. {5T 697.2}

A fáraó igazolni akarta csökönyösségét, amellyel szembeszállt Isten parancsával. Kifogást keresett, hogy ne kelljen figyelembe vennie Isten Mózes által tett csodáját. Sátán pontosan azt nyújtotta neki, amit keresett. A varázslók által el is érte, hogy az egyiptomiak szemében Mózes és Áron varázslókká és bűvészekké zsugorodtak. Ezért az üzenet, amelyet hoztak, nem követelhetette meg a felsőbb lénytől származó szónak járó tiszteletet. {5T 697.3}

A fáraó még a látszatkígyók elnyelését sem tekintette Isten hatalma művészetének, hanem csak olyan varázslatnak, mely az ő szolgáinak varázslata felett áll. Így persze ez a hamisító ügyeskedés szemtelenné tette lázadásában: odahatott, hogy a fáraót csak még nehezebben lehetett meggyőzni. {5T 697.4}

A természetfeletti erőnek ezzel a megnyilvánulásával, amikor a kígyót tette közvetítőjévé, okozta Sátán Ádám és Éva bukását az Édenben. Az idők vége előtt pedig még megdöbbentőbb csodákat is tesz. Ameddig a hatalma kiterjed, tényleges csodákat is fog művelni. A Szentírás kijelenti: „E csodákkal, melyeket a fenevad színe előtt volt hatalma művelni, megtévesztette a föld lakóit.” (Jel. 13:14) Tehát nem csak színlelésre van hatalma. A Szentírás többet mond, mint csaló szemfényvesztést. De van bizonyos határ, melyen Sátán nem léphet túl; ekkor hívja segítségül a szemfényvesztést, hogy hamisítsa azt, amit nincs hatalma valóságosan megtenni. Az utolsó napokban úgy jelenik majd meg, hogy az emberek Krisztusnak gondolják őt, aki most jött el másodszor a világunkba. Valóban a világosság angyalának változtatja el magát. Bár minden részletében olyan lesz a megjelenése, mintha Krisztus volna, ez azonban senki mást nem fog elhíthetni, csak azokat, akik a fáraó módjára ellen akarnak állni az igazságnak. {5T 698.1}

***** {5T 698}